

[Viggo Hansen.]

jeg paa mit Partis Vegne beklager, at denne Lovgivning skal være nødvendig i Aar, hvor vi har haft den store Høst, er det, fordi disse Lovgivningsforanstaltninger fordyrer Kornet for dem, der skal købe det. Hvis de selv kan lægge lidt til Side, bliver de fri for Rentetabet, og de bliver ogsaa fri for den Renteforøgelse, som fremkommer paa Indkøb af Kunstgødning og Frø, hvilken Forøgelse alligevel bliver ikke saa lille.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Løje har Ordet for en kort Bemærkning.

Løje: Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget i nogen Maade har misforstaaet mig. Naar jeg fremsatte den Bemærkning, jeg fremsatte, var det ud fra den Betragtning, at jeg beklagede, at Tilstanden i Landbruget fremdeles er en saadan, at det er nødvendigt at have en Lovgivning som den her foreslaaede, som i Grunden er en Nødlovgivning, dikteret af de vanskelige Forhold, Landbruget er inde i. Naar jeg udtaler mig paa denne Maade, tror jeg, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget og jeg kan blive enige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Ja, ud fra den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Løje nu fremførte, kan jeg give ham fuldkommen Tilslutning. Men jeg kan ikke se, at der er nogen Fare ved, at Lovforslaget ophøjes til Lov, idet det jo altid er en frivillig Sag, hvorvidt man vil benytte sig af Loven eller ikke. Jeg kender adskillige Landmænd, der paa Grund af de sidste Aars økonomiske Vanskeligheder vil have uhyre vanskeligt ved at betale deres Kunstgødningsregning den 1. Juni eller med 30 Dages Kredit, som det er almindeligt. Det vil naturligvis hjælpe meget, at de kan vente med at betale til Efteraaret i Stedet for at skulle betale i Foraarsmaanederne eller i Juni, der jo desuden er Terminsmaaned.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker samtlige Ordførere for deres Tilslutning til det foreliggende Lovforslag og skal over for de Henstillinger, der er fremsat, gøre nogle ganske faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Lille-ring) og de andre Ordførere efter ham har

henstillet, at man ændrede Datoen i § 4, 1ste Stykke, „1. December 1939“ til „1. Januar 1940“, og det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) mente, at det maaske ogsaa vilde være rimeligt at ændre Datoen 1. Oktober 1939 til 1. November 1939. Jeg vil gerne sige om begge disse Henstillinger, at jeg synes, det vilde være nødvendigt, hvis man skal imødekomme dem, saa at føre en Forhandling med de Organisationer, som er kommet til mig og har anbefalet, at Loven gennemføres. Man maa nemlig huske paa, at dersom en af Parterne — det er Landbo- og Husmandsforeningerne paa den ene Side og Købmandsorganisationen paa den anden Side — er misfornøjet med disse Datoændringer, kan det meget let gaa saadan, at de Goder, man kan opnaa ved Lovens Gennemførelse, bortfalder, fordi den Part, der er imod Ændringerne, saa ikke vil gaa ind under de givne Vilkaar, for det er jo rigtigt, som det blev sagt før, at det er ganske frivilligt, om man vil benytte Loven. Jeg har for mit Vedkommende ikke noget imod, at man ændrer Datoen fra 1. December til 1. Januar, men jeg synes, at man bør føre Forhandling med de nævnte tre Organisationer, inden man gør det. Om der er Rimelighed i at ændre Datoen 1. Oktober til 1. November, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg tror næppe, at Købmændene gaar med til denne Udsættelse, men hvis Købmandsorganisationerne ikke mener, de løber for stor en Risiko, har jeg ikke det mindste imod at ændre denne Dato.

Det ærede Medlem Hr. Løje sagde, at han havde Indtryk af, at jeg nu gav ham Ret i, hvad han i Fjor udtalte, at denne Lovgivning ser ud til at faa varig Karakter. Jeg kan egentlig ikke se, at der sker saa forfærdelig meget ved, om den faar varig Karakter, naar de to Parter, som er interesserede i Loven, ønsker, at Loven skal gennemføres, og mener, at det er en Fordel for begge Parter, at den bliver gennemført. Jeg skal tilføje til Støtte for denne min Opfattelse, at det er de paagældende Organisationer, der har henstillet til mig at gennemføre Loven.

Naar det ærede Medlem saa vil føre sin Optimisme videre og spørger, om jeg ikke ogsaa vil indrømme Berettigelsen af hans Udtalelse i Fjor, at det er Regeringen, der er Aarsagen til, at det er nødvendigt at have en saadan Lovgivning, vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg troede, det var gaaet op for det ærede Medlem, at Vanskelighederne for Landbruget stammer fra Udlandets ændrede Stilling til Modtagelse af dan-